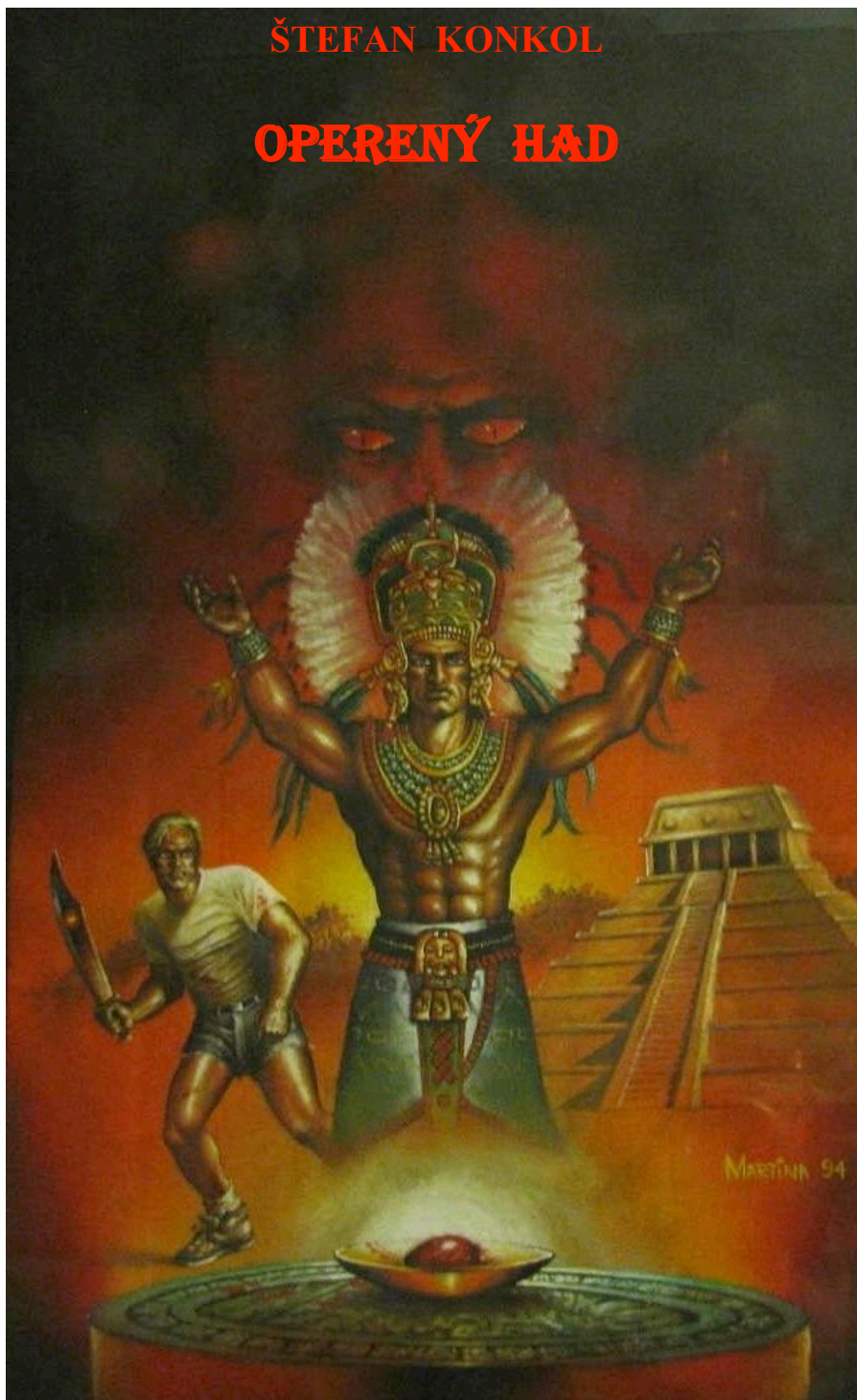

ŠTEFAN KONKOL

OPERENÝ HAD

Prebudil ho hrozný škrekot a chrčanie.

Sadol si. Oheň blčal vysokým plameňom a Ixitela naň usilovne prikladala, ale svetlo sa z neho veľmi nešírilo. V skutočnosti skoro hneď za ním panovala tma, v ktorej sa pohybovali neurčité, ešte tmavšie kontúry. A ako sa tieto tiene k nim blížili, oheň čosi potlačovalo, plamene sa zmenšovali a vyhasínali.

Niekoľko ho zdrapol.

Bola to Ixitela. Kľčovito ho držala a triasla sa. Carl mechanicky položil ruku okolo jej pliec. Chrčanie prešlo do ohydného chechotu. Oheň sa zmenil na pahrebu. Ixitela ho zrazu pustila, vstala a zvolala do temnoty: "To som ja – Ixitela!"

Ozvalo sa zarehotanie a dutý, mŕtvolný hlas jej odpovedal: "Práve zato."

Tmavá ruka, neľudsky dlhá, so špicatými, hroznými pazúrami sa po ňu načiahla. Hnilobný, mŕtvolný pach zaplnil vzduch. Ixitela stála ako zmeravená. V poslednom momente Carl vyskočil a z celej sily zaťal mačetou do ohavného ramena.

Zaliala ich oslnivá, biela žiara a ozval sa ohlušujúci výbuch. Chrčanie a rehot sa zmenili na bolestné zavýtie a potom...

Štefan Konkol

OPERENÝ HAD

Novel copyright © Dr. Štefan Konkol 1996
Cover Art copyright © Martina Pilcerová 1996

ÚVOD

Civilizácie Nového sveta majú v sebe niečo tajomné a fascinujúce. Možno preto, že boli bohaté, že boli také odlišné od našich, že im celkom nerozumieme. Mayovia, žijúci v Strednej Amerike, z nich dosiahli najvyššiu úroveň. Stavali kamenné mestá a prerážali džungľu kvalitnými cestami. Vyvinuli písmo, ktoré sa nám ešte nepodarilo úplne rozlúštiť. V astronómii a v matematike, založenej na dvadsiatkovej sústave a používajúcej len tri symboly – bod, čiaru a nulu, dospeli svojho času ďalej ako Európania.

Keď do Ameriky v 16. storočí prišli Španieli, toto bola už minulosť. Klasická mayská civilizácia zanikla v 10. storočí, kamenné mestá ostali prázdne, mŕtve. Uspokojujúce vysvetlenie, ako k tomuto zániku a smrti došlo, neexistuje. Asi šesťsto kilometrov vzdušnou čiarou na severozápad od mayského územia vyrástlo úplne iné mesto – Teotihuacan. Toto mesto bolo rozložené približne na tridsiatich štvorcových kilometroch, malo ulice orientované podľa svetových strán a stála v ňom obrovská stupňová pyramída, ktorú dnes voláme Pyramída slnka. Teotihuacan mal dvestotisíc obyvateľov, keď ich počet v Ríme poklesol asi na dvadsaťpäť tisíc.

V čase príchodu Španielov Teotihuacan už bol tiež mŕtvy. Bezprostredná príčina jeho zániku je však menej tajomná. V zrúcaninách sú stopy po požiari a po úmyselnej deštrukcii. Predpokladá sa, že mesto bolo vylúpené, zničené a vypálené divými kmeňmi zo severu – Chichimékmi.

V legendách mnohých stredoamerických národov hrá dôležitú úlohu Operený Had, ktorého Aztékovia v jazyku nahuatl* volali Quetzalcoatl. Mayovia ho poznali pod menom Kukulcan. Podľa niektorých legiend to bol láskavý boh – vládca, ktorého porazil krvilačný boh Tezcatlipoca. Podľa iných to bol akýsi učiteľ a zákonodarca, ktorý je niekedy zobrazovaný ako muž s bledou pleťou.

Legendy sú však legendy – nie veľmi jasné a nie veľmi priamočiare. Podľa nich sa dokonca zdá, že Kukulcan prišiel viac ako raz.

ÚVOD K DRUHÉMU VYDANIU

Prvé vydanie "Opereného hada" uzrelo svetlo sveta v druhej polovici roku 1993. Vyšlo na dnešné časy úctyhodným nákladom 5.000 výtlačkov. Je potešiteľné, že už teraz, v roku 1996, môžeme prikročiť k vydaniu druhému.

V prvom vydaní nanešťastie prekázalo do tlače veľa gramatických chýb. Nebolo to z neúcty k jazyku, alebo čitateľovi, a to čo je na strane 54 v prvom riadku ma asi bude mrziť do smrti. (Tým, čo sú na to zvedaví, oznamujem, že vydavateľstvo Nádej, a.s., im za mierny poplatok pošle fotokópiu tejto strany.) V druhom vydaní sú gramatické chyby odstránené a niektoré myšlienky jasnejšie vyjadrené, prípadne doplnené.

Okrem toho druhé vydanie predstavujeme ako rozšírené. Pri písaní románu som totiž pociťoval akési napätie medzi vedou a fantáziou. Je možné, že toto napätie v knihách sci-fi žánru musí existovať, pokúsil som sa ho však zmierniť a časť pomenovaná Sci- obsahuje fakty. Ostatok je fikcia, okrem mapiek a Slovníka cudzích slov a výrazov, ktorého mayská časť čerpá hlavne z Diccionaria de San Francisco, spísaného pravdepodobne františkánskym misionárom v 16. storočí na základe stredovekého Yucatécu.

"Cover art" je dielom mladej slovenskej umelkyne Martiny Pilcerovej. Je príznačné, že napriek svojmu zrejmému talentu na ňom pracovala popri svojom hlavnom zamestnaní v špeditárskej firme.

Osobitne chcem poďakovať Dr. Vladimírovi Patrášovi, CSc., vedúcemu katedry slovenského jazyka a literatúry Fakulty humanitných vied Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Jeho priateľské, ale vždy profesionálne rady boli neoceniteľné.

Knihu venujem tým mnohým ľuďom, ktorí mi pri nej pomohli a bez ktorých by neexistovala, ako aj Domu zahraničných Slovákov v Bratislave, kde som okrem pochopenia našiel aj podporu.

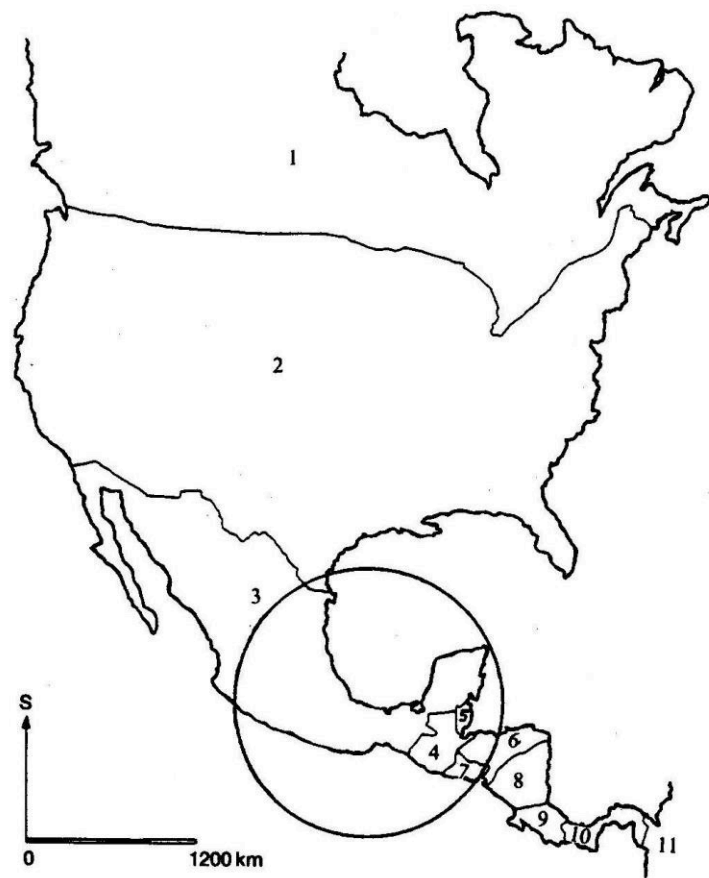
Je veľmi potešujúce, že od druhého papierového vydania Opereného hada, ktoré vyšlo v roku 1996, slovenský archeologický tím vedený profesorom

Milanom Kováčom úspešne pomáha na území dnešnej Guatemaly hľadať odpovede na otázky spojené s civilizáciou starých Mayov.

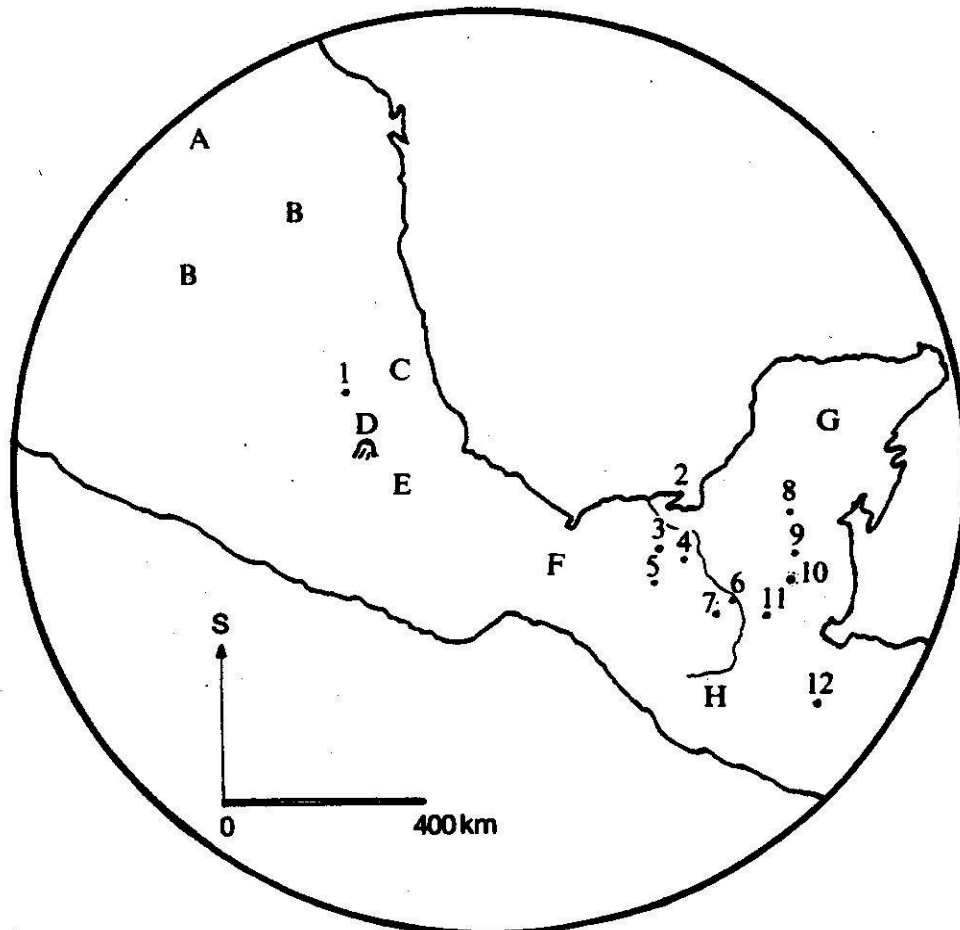
<https://spravy.pravda.sk/svet/clanok/228997-slovaci-objavili-v-guatemalskom-pralese-poklady-mayov/>

<https://www.aktuality.sk/clanok/475656/magicke-mesto-mayov-v-pralese/>

<http://www.pluska.sk/plus-7-dni/relax/uspesni-slovaci-guatemale-arheologovia-vykopali-mesta-observatorium-aj-masky-mayov.html>

1 — Kanada	5 — Belize	9 — Kostarika
2 — USA	6 — Honduras	10 — Panama
3 — Mexiko	7 — Salvádor	11 — Kolumbia
4 — Guatemala	8 — Nikaragua	

A — Mapimi (horstvo)	E — Mixtékovia	
B — Chichimékovia
(indiánske kmene)	(indiánsky národ)	
C — Totonakovia
(indiánsky národ)	F — Tehuantepec (šija)	
D — Popocatepetl (sopka)	G — Yucatan (polostrov)	
	H — Usumacinta (rieka)	
1 — Teotihuacan	5 — Tonina	9 — Uaxactun
2 — Xicalango	6 — Yaxchilan	10 — Tikal
3 — Palenque	7 — Bonampak	11 — Chakanputun
4 — Pomona	8 — Calakmul	12 — Copan

SCI-

Štúdie mitochondriálnej DNA nasvedčujú tomu, že Adam a Eva žili v Afrike zhruba pred štvrt' miliónom rokov. Ich potomkovia sa množili a postupne zaplňali Zem. Do Ameriky prišli pravdepodobne cez Beringovu úžinu.

Dátum ich príchodu nie je celkom istý a postupne sa presúval d'alej a d'alej dozadu – tak ako archeológovia nachádzali stále staršie pozostatky. V súčasnosti sa myslí, že ľudia prišli do Ameriky pred 30 000 až 40 000 rokmi. Tento dátum sa už asi veľmi nezmení, pretože práve vtedy panovala posledná doba ľadová. Počas nej bola Beringova úžina zamrznutá, čo umožnilo predkom dnešných Indiánov jej prechod.

Do Strednej Ameriky ľudia prišli asi pred 20 000 rokmi. A tu sa vyvinuli najvyššie indiánske kultúry. Z nich najpozoruhodnejšia bola kultúra mayská. Táto prekvitala hlavne v tzv. klasickom štádiu v r. 250 až 900 po Kristovi. V tomto období mayské kráľovstvá (o nejakej jednotnej ríši sa tu, podobne ako u antických Grékov, hovoríť nedá) sa rozprestierali na území dnešného južného Mexika, Guatemaly, Belize, Hondurasu, Salvádora a pravdepodobne aj severnej Nikaraguy.

Najväčšie mayské mesto bol Tikal; jeho zrúcaniny ležia v centrálnej severnej Guatemale. Rozkladajú sa na rozlohe asi 60 km² a mesto mohlo mať až do 100 000 obyvateľov. Sú v ňom akropoly, paláce, námestia, chrámy, pyramídy. Chrám č. IV. so svojou pyramídou meria okolo 65m a je najvyššou stavbou predkolumbovskej Ameriky (je možné, že Pyramída slnka v Teotihuacane bola so svojím chrámom ešte o niečo vyššia, avšak tento chrám sa nezachoval). V Tikale robili vykopávky pracovníci Pennsylvánskej univerzity v rokoch 1956 až 1967 a preskúmali asi 17% Tikalu. Od roku 1967 výskum financuje guatemalská vláda a boli preskúmané ďalšie 3% mesta. Džungľa ešte toho hodne skrýva a keď v nej narazíte na zvláštny pravidelný kopec alebo kopček, pravdepodobne je v ňom nejaká mayská zrúcanina.

Akýmsi intelektuálnym centrom Mayov bolo mesto Copan, ležiace v západnom Hondurase. Je tu slávne Schodište hieroglyfov, ktoré má 62 desaťmetroových schodov, na ktorých je vytesaných asi 2 000 glyfov. V roku 765 sa kňazi-učenci z väčšiny mayského územia stretli v Copane na konferencii, ktorá mala za úlohu

odstrániť niektoré chyby, ktoré sa vyskytli v kalendári. Mayovia presne vypočítali dĺžku lunácie, dĺžku Venušinho roku a boli schopní predpovedať zatmenia Slnka a Mesiaca. Okrem Venuše pozorovali aj Merkúr, Mars, Jupiter a pravdepodobne aj Saturn.

V južnom Mexiku, v štáte Chiapas, kde v januári 1994 vypuklo povstanie Indiánov, pri rieke Otulum leží staré mayské mesto Palenque. Sú tu zrúcaniny Paláca s trojposchodovou vežou, avšak najslávnejšia budova v Palenque je Chrám nápisov. Tu v roku 1949 archeológ Alberto Ruz Lhuillier spozoroval, že na jednej z kamenných platní podlahy sú zárezy, ktoré by uľahčili jej zdvihnutie. Pod platňou skutočne našiel tajnú chodbu, vedúcu do krypty v základoch pyramídy, na ktorej Chrám nápisov stojí. Bola to scéna ako z rozprávky. Pyramída je postavená z vápencových blokov a Palenque leží v tropickom dažďovom pralesi. Presakujúca voda vytvorila z krypty krasovú jaskyňu, v ktorej medzi stalagmitmi a stalaktitmi v obrovskom sarkofágu odpočíval vládca Palenque.

Za zmienku tiež stojí mesto Bonampak, ktoré leží asi 150 km juhovýchodne od Palenque. V Bonampaku sa v roku 1946 našli nástenné maľby ukazujúce slávu, ale aj krutosť klasickej mayskej civilizácie.

Táto sláva zanikla v 9. a 10. storočí. Posledný dátum vytesaný do stély je z mesta Tonina – z roku 909. K akémusi oživeniu došlo na severe polostrova Yucatan, kde sa v roku 1007 vytvorila liga medzi mestami Chichen Itza, Uxmal a Mayapan. Okolo roku 1194 však v občianskej vojne bolo mesto Chichen Itza zničené. Potom už rozpad a degenerácia nezadržateľne pokračovali.

Keď na začiatku 16. storočia prišli španielski conquistadori, len v severnom Yucatane bolo 16 mayských štátikov. Napriek tomu si svoje víťazstvá Španieli museli ťažko vybojovať. V jednej bitke vodca skupiny conquistadorov menom Cordoba bol zranený 33 ráz, po čom sa "smutne vrátil na Kubu". Yucatanskí Mayovia boli napokon porazení v roku 1546. Poslední nezávislí Mayovia však vydržali až do roku 1697 v Tayasale, asi 60 km juhozápadne od už mŕtveho Tikalu. Boli to Itzovia a pochádzali z Chichen Itza.

V našom Starom svete od keltského Írska až po Japonsko filozofie a vynálezy cirkulovali – niekedy rýchlejšie, inokedy pomalšie. Indiánske civilizácie Strednej Ameriky sa vyvinuli v izolácii, skoro ako keby na inej planéte. Je fascinujúce, aké odpovede našli Mayovia na otázky, ktoré im kládol život.

My v architektúre stále používame starý rímsky oblúk. Rimania ho prebrali od Etruskov, ktorí ho mali z Mezopotámie. Tento oblúk má vo vrchole tzv. kľúčový kameň. Keď tento kameň vytiahneme, oblúk sa rozpadne. Mayovia používali na

preklenovanie vlastný oblúk – corbelový, čiže prečnelkovú klenbu. Keď sa z vrchola tohto oblúka odstráni kameň, oblúk nespadne. Corbelový oblúk však nie je veľmi silný, a preto mayské miestnosti majú podlhovastý tvar a pripomínajú chodby (Ilustrácia č. 1).

Aritmetické sústavy starého sveta sú desiatkové a rádove sa v nich hodnoty zväčšujú desaťnásobne: 1, 10, 100, 1 000... Mayovia používali dvadsiatkovú sústavu, v ktorej sa hodnoty rádove zväčšovali dvadsaťnásobne: 1, 20, 400, 8 000...

Kým my na vyjadrenie čísel potrebujeme 10 symbolov (0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 a 9), Mayom stačili 3 symboly (0, bod s hodnotou 1 a čiara s hodnotou 5). Pritom nulu Mayovia poznali o niekoľko sto rokov skôr, ako ju Európania prebrali od Arabov.

Tak ako my, aj Mayovia používali polohu symbolu na vyjadrenie rádovej hodnoty symbolu. U nás táto hodnota vzrastá smerom doľava. Tak v čísle 111 jednotka celkom vpravo má hodnotu 1, jednotka doľava od nej má hodnotu 10 a jednotka celkom vľavo má hodnotu 100. U Mayov hodnoty vzrastali smerom nahor (Ilustrácia č. 2).

Naša koncepcia času je lineárna a progresívna. Minulosť už prešla, a poznáme ju, nakoľko nám to naša pamäť a záznamy umožňujú. Prítomnosť je teraz, je ovplyvnená minulosťou a poznáme ju, nakoľko nám to naše zmysly, prístroje a činnosť nášho mozgu umožňujú. Budúcnosť prichádza a ak nie je zjavená, nepoznáme ju. Vieme však, že je ovplyvnená prítomnosťou a teda máme o nej určité predstavy.

Mayská koncepcia času bola cyklická. Mayovia mali dva kalendáre: Haab, ktorý mal 18 mesiacov po 20 dní (plus 5 nešťastných dní) a Tzolkin, ktorý mal 260 dní. Tzolkin sa nedelil na mesiace (hoci sa to takto často mylne udáva), ale každý deň v ňom mal svoje číslo (od 1 do 13) a svoje meno (týchto mien bolo 20). Tieto kalendáre fungovali ako tri ozubené kolesá, ktoré do seba zapadali a dodávali každému dňu štyri súradnice. Kombinácie týchto súradníc ovplyvňovali všetko, čo sa udialo. Mayovia mali aj väčšie cykly času a verili, že ten, v ktorom žijeme teraz, sa začal v roku 3114 pred Kristom. (Skončil sa 21.12.2012.) Výpočet dní od tohoto počiatočného dátumu až po daný deň je tzv. Long count, čiže dlhé počítanie (Ilustrácia č. 3).

Mayské glyfové písmo bolo najvyspelejšie z celej predkolumbovskej Ameriky. Ich glyfy, ktorých je asi 800, majú tvar zaoblených štvorcov alebo obdĺžnikov. Obsahujú konkrétne prvky, napr. časti ľudského tela, abstraktné prvky a niekedy aj čísla. Je to písmo logosylabické, ale má aj rébusové prvky. Glyfy často

pozostávajú z hlavného znaku (logogramu), ku ktorému sú pripojené afixy (predpony a prípony, ale aj "nadpony" a "podpony"). Afixy sú gramatické (orientujú logogram) alebo fonetické (identifikujú logogram), alebo podávajú ďalšie informácie (Ilustrácia č. 4).

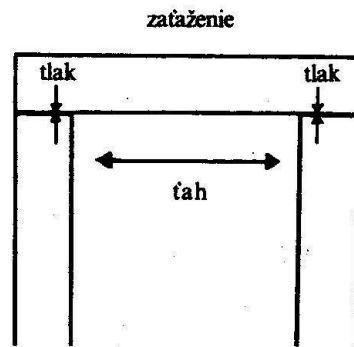
Smer čítania a písania je v rozličných kultúrach rozličný. My postupujeme zľava doprava a zhora dolu, Židia a Arabi sprava doľava a zhora dolu, Číňania a Japonci zhora dolu (v stĺpcoch) a sprava doľava. Mayovia postupovali tiež v stĺpcoch zhora dolu, ale obyčajne zľava doprava a okrem toho po dva stĺpce naraz (Ilustrácia č. 5).

Je tragické, že brilantná mayská civilizácia mala v sebe postupne silnejúci temný, zlovestný prvok – Mayovia konali ľudské obete. Už v klasickom Tikale boli do oltárov vytesané postavy mužov so zviazanými rukami. Boli to zajatci, ale aj otroci, ktorých obetovali hlavne tak, že im vytrhli srdce. Mučenie zajatcov bolo bežné. Obetované však boli aj ženy a deti. Ľudské obete sa konali ešte viac v Chichen Itza, kde mali aj tzompantli (akýsi vešiak na lebky). Tzompantli stál neskôr aj v Tenochtitlane – hlavnom meste Ríše Aztékov. Bolo vraj na ňom 100 000 lebiek. Rituál ľudských obetí u Aztékov vyvrcholil do úplného diabolského besnenia – napríklad v roku 1486 pri „inaugurácii“ svojej hlavnej pyramídy obetovali za jediný deň 20 000 zajatcov.

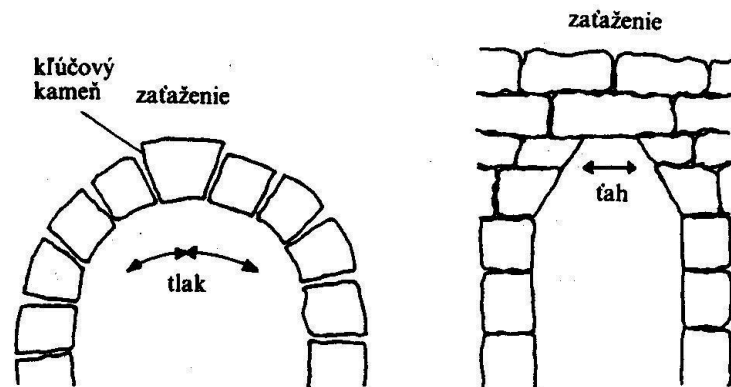
Keď španielski conquistadori videli ľudské srdcia škvŕčať v pekáčoch, keď videli páchnuci tzompantli, keď videli krvou postriekané chrámy, došli k oprávnenému uzáveru, že náboženstvo Aztékov bolo uctievaním diabla. Zničili toto náboženstvo a spolu s ním aj administratívne a mocenské štruktúry, ktoré z neho pramenili a ktoré ho podporovali. Takéto ničenie prebehlo aj v mayských oblastiach.

V Španielsku po dlhých a ťažkých bojoch bola reconquista skončená v roku 1492. Španielski vojaci patrili v tom čase k najlepším na svete. Neboli to nijaké krehotinky. Navyše conquistadori, ktorí prichádzali do Nového sveta, boli skoro všetci dobrodruhovia a boli medzi nimi aj kriminálnici.

Avšak všetci tí, čo bezmyšlienkovite opakujú obvinenia Španielska zo zničenia stredoamerických indiánskych ríš, by sa mali trochu zamyslieť. Keby ríša Aztékov nebola zničená, bola by sa ďalej šírila. Nakoniec mohla zahrnúť na severe aj územie dnešných Spojených štátov a na juhu časť juhoamerického kontinentu. V oboch týchto oblastiach sú úrodné pôdy a obrovské nerastné bohatstvá. Dnes by sme teda boli tvárou v tvár militaristickej superveľmoci, ktorej ideológiou by bol kult krvi a ľudských obetí. Ako by sme takej hrozbe čelili?

Sily pôsobiace na preklad pri zaťažení.
Materiály ako kameň alebo tehla sú slabé v ťahu.

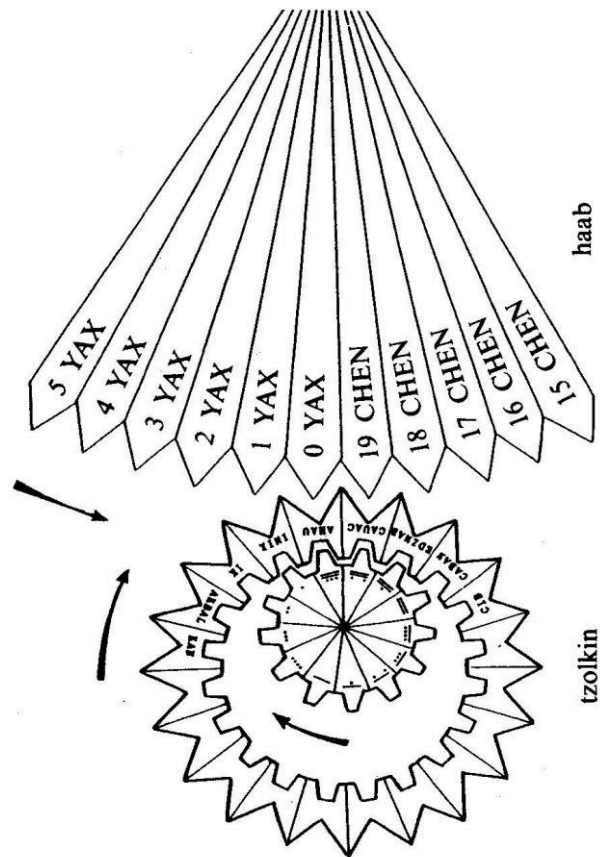
Rímsky oblúk nahrádza ťah tlakom.

Corbelový oblúk
zmenšuje veľkosť ťahu.

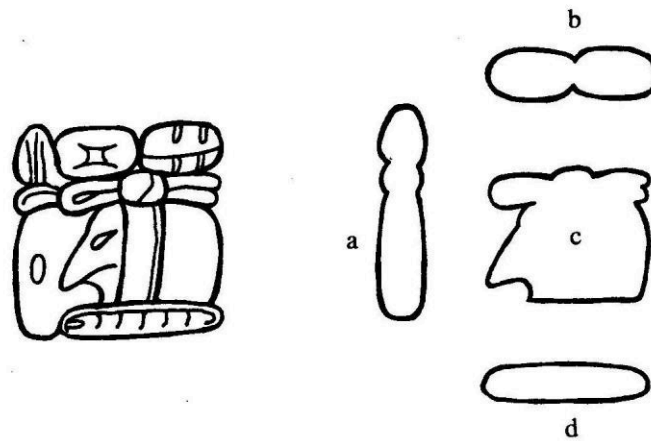
Problémy s preklenovaním
Ilustrácia č. 1

 = 0	• $1 \times 20 = 20$	•• $2 \times 20 = 40$
• = 1	 $0 \times 1 = 0$	 $0 \times 1 = 0$
	$\underline{20}$	$\underline{40}$
•• = 2	• $1 \times 20 = 20$	— $5 \times 20 = 100$
••• = 3	• $1 \times 1 = 1$	 $0 \times 1 = 0$
	$\underline{21}$	$\underline{100}$
•••• = 4	• $1 \times 20 = 20$	• $1 \times 400 = 400$
— = 5	•• $2 \times 1 = 2$	 $0 \times 20 = 0$
	$\underline{22}$	 $0 \times 1 = 0$
		$\underline{400}$
 = 6	• $1 \times 20 = 20$	• $1 \times 8000 = 8000$
	•••• $4 \times 1 = 4$	 $0 \times 400 = 0$
	$\underline{24}$	 $0 \times 20 = 0$
 = 7		 $0 \times 1 = 0$
	• $1 \times 20 = 20$	$\underline{8000}$
 = 9	— $5 \times 1 = 5$	
	$\underline{25}$	
 = 10		• $1 \times 8000 = 8000$
		•• $2 \times 400 = 800$
 = 11		•••• $4 \times 20 = 80$
		••• $3 \times 1 = 3$
 = 19		$\underline{8883}$

Mayské číslice
Ilustrácia č. 2

Mayské kalendáre
Ilustrácia č. 3

Poradie čítania glyfov je predpona, nadpona, hlavný znak, podpona a prípona.

- a) afix T59 — po maysky „ti alebo ta“ — po slovensky „v“
- b) afix T168 — po maysky „ahpo“ (variant slova ahau) — po slovensky „vládca alebo kráľ“
- c) hlavný znak T684b
- d) afix T188

Podľa Morleyho a Brainerda. Číslovanie podľa Thompsonovho systému.

Glyf informujúci o nástupe na trón
Ilustrácia č. 4

1, 2, 3, 4, 5, 6
7, 8, 9, 10, 11
latinka, azbuka,
grécké písmo

6, 5, 4, 3, 2, 1
11, 10, 9, 8, 7
hebrejské písmo,
arabské písmo

9 5 1
10 6 2
11 7 3
12 8 4
čínske písmo,
japonské písmo

1 2 9 10
3 4 11 12
5 6 13 14
7 8 15 16
mayské písmo

1 5 6 alebo 1 2 9
2 7 8 3 4 10
3 9 10 5 6 11
4 1 12 7 8 12

mayské písmo
(nepárny počet stĺpcov)

1 2 10 11 16 17
3 4 12 13 18 19
5 6 14 15 20 21
7 22
8 23
9 24

mayské písmo
(nerovnaká dĺžka stĺpcov)

Smery čítania
Ilustrácia č. 5

PROLÓG

Za dávnych čias, ktoré sú už dnes zabudnuté, sa najmocnejší bohovia zhromaždili v Teotihuacane, aby plánovali nový zajtrajšok, éru svetla. Tak hovorí stará legenda v reči nahuatl. V skutočnosti títo "bohovia" boli démoni, písal sa rok 34 AD a ich zajtrajšok mal byť érou krvi...

Planina obkolesená horami bola tmavá. Nízko visiace mraky zastavili aj to slabé osvetlenie, ktoré za bezmesačnej noci mohli poskytnúť hviezdy. Ale Mocnárovi, prvému zástupcovi Satana, to neprekážalo. On nepotreboval svetlo na to, aby videl, že je obkolesený hordou bytostí, nad ktorými mal moc a ktoré ho museli poslúchať. Momentálne pocítil uspokojenie. Toto bola jeho ríša. Uspokojenie bolo podfarbené strachom a zlosťou. Strachom, lebo situácia bola vážna, a zlosťou, lebo jeho sluhovia, ktorými opovrhoval, sa správali príliš nezávisle.

"Už je pribitý! Už je pribitý," jasal kanaánsky démon a rehotom sa zachvela celá náhorná planina.

"Ticho, vy menejcenní hlupáci!" zaručal Mocnár. "Jeho smrť nás môže všetkých zničiť."

"Smrť človeka nás nezničí. Smrť je náš živel. Smrť, aouúh..." Jasanie démona sa skončilo zavýtím, keď ho zasiahol úder spirituálnej energie.

"Osobne roztrhám každého, čo nebude čušať," oznámil Mocnár nebezpečným hlasom a keď ticho zasadlo na planinu, vyštekol: "Videc!"

Hmlistý démon Videc vystúpil do popredia. Tešil sa tejto chvíli, aj ju nenávidel. Tešil sa, lebo bol zase dôležitý, a ešte viac preto, lebo vedel, že to, čo povie, naplní iných strachom. Nenávidel, lebo aj sám mal strach pred tým, čo mal povedať.

"Jeho učenie sa bude šíriť. Asi za tristo rokov sa stane náboženstvom Rímskeho impéria. Impérium ovládne celú Európu o nejakých sto rokov neskôr. Misionári budú vyslaní do Ázie, kde jeho učenie zvíťazí za dve generácie. Po tomto neodvratne stratíme celú planétu. Myslím, Mocnár, že Satan ťa za toto... chrrr..."

"Na toto som sa ťa nepýtal," jedovato syčal Mocnár a pokračoval v hrdúsení Vidca. Démoni ich okamžite obklopili a s potešením sa dívali, ako sa Videc zúfalo šklbe a prosí o život. Len to, že bol potrebný pre Satanove plány, mu ho zachránilo.

"Plánovači!"

Skupina démonov, ktorí vynikali v logike, v syntéze informácií a v organizácii, sa nervózne mrvila. Ich úloha nebola ľahká a vedeli, čo ich čaká v prípade neúspechu. Ale pre démonov čas plynie ináč ako pre materiálny svet a ľudskému pozorovateľovi by sa zdalo, že s plánom prišli okamžite.

"Treba vybudovať civilizáciu izolovanú od Euroázie. Vojensky orientovanú. Riadenú z jedného centra, ktoré budeme úplne ovládať. V oblasti, ktorá má predpoklad na materiálny rozvoj. Paralelne všetko úsilie musí byť vynaložené na podvrátenie Rímskeho impéria."

"Corruptor, Satyr, Bacchus!" reval Mocnár a potom pridal niekoľko desiatok mien menej známych klasických božstiev. "Okamžite do roboty! A žiadne fantazírovanie o klasickej kultúre! Ak Rím prežije, zodpoviete sa priamo Satanovi!"

"A teraz," pokračoval Mocnár, "čvarga! Podrobný plán o tejto civilizácii. Okamžite!"

Čvarga boli démoni, ktorí vypracovávali detaily. Existovali v stálom strachu. Hoci Mocnár ich potreboval práve tak ako plánovačov, mal ich dosť. A keďže nedisponovali veľkou mocou, každý si na nich mohol vylievať zlosť alebo na ich mukách budovať svoje velikášstvo. Ale aj oni boli duchovia, nad ktorými nevládol tok času. Ľudskému pozorovateľovi by sa zase zdalo, že detailný plán bol vypracovaný okamžite.

Vojenská ríša vznikne s centrom v Teotihuacane. Rozšíri sa na priľahlé oblasti Severnej a Južnej Ameriky, ktoré obsahujú veľké nerastné bohatstvá a žirne pôdy. Na určitom stupni ekonomického vývoja sa vykoná masívna invázia Európy. Rozdrobená Európa neodolá a jej náboženstvo bude rozdrvené. Ovládnutie zvyšku sveta potom bude už len otázkou času.

Totálna moc na vykonanie plánu a úplná zodpovednosť za jeho úspech bola daná dymiacemu démonovi Tezcatlipocovi, ktorý sa pred tým vyznamenal v oblasti mučenia a ľudských obetí.

Plán mal vysokú pravdepodobnosť úspechu. Jediné kritické obdobie bolo počas

prvého rastu ríše. Hoci obyvateľstvo, ktoré stálo v ceste, pozostávalo zväčša z primitívnych kmeňov, Mayovia na východ od Tehuantepeckej šije boli výnimkou. Ich civilizácia sa už začala rozvíjať a očakával ju veľký rozmach. Odolajú vojenskému tlaku zvonku a hlavne ideologickému rozkladu zvnútra? Videc, ani keď ho mučili, nedokázal odpovedať na túto otázku.

Tezcatlipoca osobne povyberal démonov, ktorí dostali za úlohu zabezpečiť úspech v tejto oblasti, a veľmi podrobne im vysvetlil, čo ich očakáva, ak zlyhajú. Pri svojej práci mali využívať sklony Mayov ku krutosti, abstraktnosti a pýche.

O niekoľko sto rokov neskôr sa konalo iné zhromaždenie. Bolo tiché a prežiarené svetlom, hoci tí, ktorí sa spoliehajú len na svoje sietnice, by ho neboli videli.

"Nie som schopný zastaviť rozklad," referoval smutne Ochranca Európy. "Rímske impérium zomiera. Zlyhal som."

"Brat, spravil si, čo si mohol," povedal Seraf, ktorý mal na starosti celú planétu. "Pán je s tvojou prácou spokojný. My všetci sme za ňu vďační." Zástup súhlasne zašumel. "Musíš však v nej pokračovať. Vráť sa do Európy! Pracuj napriek všetkým ťažkostiam a porážkam, ktoré ťa očakávajú, pokým Európa nebude jednotná a oslobodená od temnoty."

"Urobím, čo budem môcť," povedal Ochranca Európy, uklonil sa a odletel. Láska a súcit celého zboru ho sprevádzali.

"Moja správa nie je o nič lepšia," hlásil Ochranca Ameriky. "Zlo sa šíri z Teotihuacanu. Armády Nahuatlov nikto nemôže zastaviť. A v ich pätách kráča kult krvi a ľudských obetí."

"Ale hádam," povedal Učiteľ, "z toho vzrastu môže vzísť niečo dobré. Teotihuacan je už väčší ako Rím. Vedy a civilizácia sa vzťahujú. Nateraz síce..."

"Áno, brat. Nateraz sú to vedy temnoty a civilizácia krvi. A najhoršie je to, že odklon od pravdy sa zrýchľuje," pokračoval Ochranca Ameriky, keď sa Učiteľ odmlčal.

"Nie je možné nahuatlovské armády zastaviť?" spýtal sa Michal, ktorý už raz zvíťazil nad Satanom. "Viem, že na severe sú len primitívne kmene, ktoré, hoci